

oznanilo

Pošten mož
 rajši manj obljubi,
 pa več izpolni.

(bl. Anton Martin Slomšek)

1. adventna nedelja

leto XI / 2010-20
 29. november 2020

Mr 13,33–37

BOG PRIHAJA, DA NAS OBOGATI

Ob času preroka Izaija, adventnega klicarja, je bil izvoljeni judovski narod v babilonski sužnosti. To je bila Božja kazen za nezvestobo sinajski zavezi. Judje so to slovesno pogodbo prelahko jemali. Ko je Bog dokazal, da misli resno, so se v sužnosti sklicevali na Božje usmiljenje. Tudi slovenski narod se v sedanjih časih vse bolj odtujaše veri svojih prednikov.

Bomo lahko našli toliko ponižnosti in notranje moči, da se bomo kot Judje v preizkušnjah obrnili k Bogu?

Prevladujoče razpoloženje

adventnega časa je hrepenenje po Odrešeniku. Štirje adventni tedni ponazarjajo tisočletno hrepenenje človeštva po Odrešeniku. Ob tem naj bi tudi mi sami osebno zahrepeneli po njem. **Mnogi so se zadovoljili z majhnimi sodobnimi »odrešeniki« od vsakdanjih skrbi: odrešila sta jih jed in pijača, zadovoljili so se, če so bile potešene druge njihove potrebe.** Veliki duhovi, taki, ki peljejo človeško zgodovino naprej, pa so čutili, da je svet okrnjen, da

je človek razklan. Čutili so, kar je izrazil prerok Izaija v današnjem prvem berilu: »Postali smo vsi skupaj kakor nečistnik in vsa naša pravična dela kakor umazan obleka.« **Že v stari zavezi so taki veliki, Božji ljudje spoznali, da je pravi Bog neskončno dober, da hoče človeku dobro in da vedno On naredi prvi korak k njemu. Odrešenja si nismo zaslužili, podarjeno nam je bilo.** To velja za človeštvo, torej velja zame osebno. Če sprejmemo Jezusa, govori apostol Pavel v drugem berilu, nas vera vanj obogati v vsem. **Bog je bogat, hoče samo našo pripravljenost, naše srce. Ne zanima ga naše bogastvo, ampak le naša revščina. Če resnično sprejmemo Boga v svoje življenje, če dejansko verujemo vanj, moramo nujno postati boljši, človeško bogatejši.** Bog nas nikoli ne razočara, ne pusti nas praznih. Bog je namreč zvest.

**Vsaka družina,
kjer so dobri otroci
in kjer sta dobra oče in mati,
je sveta družina.**
(Karel Mauser)

Čujte torej, ker ne veste,
kdaj se vrne hišni gospodar:
zvečer, opolnoči,
ob petelinjem petju
ali ob zori,
da vas ne najde spečih,
če pride nenadoma.
Kar pravim vam,
pravim vsem: Čujte!«
(Mr 13,35–37)

Prva svečka na adventen vencu

je zažarela. Vabi nas k čuječnosti o kateri govori današnji evangelij. Pavel pa nam v drugem berilu sporoča: **»Zvest je Bog, ki vas je poklical v občestvo s svojim Sinom Jezusom Kristusom, našim Gospodom.« Ostanimo tudi mi zvesti.** Ne le zvesti, naša zvestoba naj iz dneva v dan raste. Kakor bo plamen na adventnem vencu iz tedna v teden svetlejši, tako naj v naših srcih vedno bolj žari ljubezen in zvestoba, ki naj odsevata v življenje.

«Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.»

Evangelij po Janezu 3,16

Kraljeva hči

Nekoč je živel kralj, ki je imel izredno lepo in pametno hčer, toda mučila jo je nenavadna bolezen. Ko je odraščala, so ji vse bolj slabele roke, noge, vid in sluh sta pešala. Številni zdravniki so jo poskušali ozdraviti, a brez uspeha. Nekega dne je na dvor prišel starec, o katerem so govorili, da pozna skrivnost življenja. Dvorjani so ga obstopili in ga prosili, naj pomaga bolni kraljevi hčerki. Starec ji je dal zaprto košarico, spleteno iz vrbovega šibja, in rekel: »Kar je v njej, varuj, pa boš ozdravela.« Vesela in polna upanja je kraljeva hči odprla košaro. Ko je videla, kaj je v njej, je bila razočarana: v njej je bilo namreč jokajoče dete, še bolj ubogo kot ona sama. Kraljični se je zasmililo, vzela je otroka v naročje in ga začela tolažiti. Minili so meseci. Dekle je neprestano mislilo na otroka. Hranila ga je, tolažila, se mu smehljala in noč in dan bedela nad njim tudi za ceno velikih žrtev. Čez sedem let se je zgodilo nekaj neverjetnega. Nekega jutra se je otrok začel smejati in hoditi. Ona ga je prijela za roke in je zaplesala z njim, se smejala in veselo prepevala. Bila je vesela, lepa in srečna kot še nikoli do takrat. Niti opazila ni, da je ozdravela.

Gospod, ko sem lačen, mi pošlji nekoga, ki ga moram nahriniti.

Ko sem žejen, mi pošlji nekoga, ki išče vodo.

Ko mi je hladno, mi pošlji nekoga, ki ga je treba ogreti.

Ko trpim, mi pošlji nekoga, ki potrebuje tolažbo.

Ko bo moj križ pretežak, mi pošlji nekoga, ki mu moram olajšati trpljenje.

Ko sem ubog, mi pošlji nekoga, ki nima ničesar.

Ko nimam časa, mi pošlji nekoga, ki me tisti trenutek potrebuje.

Ko sem brez poguma, mi pošlji nekoga, ki obupuje.

Ko iščem razumevanja, mi pošlji nekoga, ki ga je treba razumeti.

Ko bi želel, da bi kdo skrbel zame, mi pošlji nekoga, za kogar bom poskrbel.

Ko mislim nase, naravnaj moje misli k drugim.

**Slava Bogu in mir ljudem
dobre volje ...
Mir med ljudmi se bo rodil iz slave,
ki jo bodo dali Bogu.
To je edini pravi mir.**
(Leon-Joseph Suenens)

**Bog je usmiljen do naše
telesne in duhovne bede.
Nismo Božji,
če nismo polni sočutja
do svojega bližnjega.**
(Albin Škrinjar)

STE V ZADREGI, KAJ PODARITI OTROKU?

Podarite mu svoj čas.

Preložite nujno delo in naredite, kar je zares nujno:
bodite s svojim otrokom.

Podarite mu svoje zaupanje.

Mogoče bi vaš otrok naredil,
česar domnevno ni sposoben,
toda brez vašega zaupanja tega ne bo mogel narediti.

Podarite mu svoje odpuščanje.

Spomnite se, da je vaš otrok mlajši kot vi
in ne more presojudati tako kot vi.

Podarite mu svoje potrpljenje.

Naj vam ne bo težko pomagati loviti ribe v umivalniku,
dokler ne bo sposoben razlikovati vode, v kateri ribe živijo in tiste, v kateri ne.

Podarite mu svojo blagost.

Ne bodite mu ovira v življenju,
a mu tudi ne prikrivajte ovir, na katere bo naletel.

Podarite mu iskrenost.

Osvetljuje njegovo pot, da se ne bo počutil tujca na svetu.

Podarite mu svojo trdnost.

Za vašega otroka je nujna vaša navzočnost in vaše varstvo,
če se ne bo mogel nasloniti na vas,

kako bo svoje srce znal odpreti tistim, ki jih bo srečeval?

Lahko mu darujete sanke, govorečo lutko,

električno železnico, žogo, kocke, moped ...

Toda če mu ne podarite sebe, mu niste podarili nič.

**Mnogi izgubijo
majhno srečo,
ker zaman iščejo veliko.**
(Pearl Buck)

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

“Slišal sem, da lahko zaradi osamljenosti v karanteni znoriš. Sem se o tem menil s kavomatom in mikrovvalovno, pa sta oba enakega mnenja ... Z meščalcem pa ne govorim, ker vse po svoje obrne.”

Sem si šel mal pozvont na vrata, ker je dober občutek, ko dobiš obiske.